

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

तदद्भुतमभिप्रेक्ष्यद्वारकावासिनोजनाः ॥ तूर्णान्तूर्णतरंजग्मुरहोदैवमितिब्रुवन् ॥ ४३ ॥ काननेषुचरम्येषुपर्वतेषुनदीषुच ॥ निवसन्नानयामासदृष्टिदारान्
धनंजयः ॥ ४४ ॥ सपंचनदमासाद्यधीमानतिसमृद्धिमत् ॥ देशेगोपशुधान्याद्येनिवासमकरोत्प्रभुः ॥ ४५ ॥ ततोलोभःसमभवदस्यूनांनिहेश्वराः ॥ दृष्ट्वा
स्त्रियोनीयमानाःपार्थेनैकेनभारत ॥ ४६ ॥ ततस्तेपापकर्माणोलोभोपहतचेतसः ॥ आभीरामंत्रयामासुःसामात्याःशुभदर्शनाः ॥ ४७ ॥ अयमेकोर्जुनोध
न्वीदृढबालंहतेश्वरं ॥ नयत्यस्मानतिक्रम्ययोधाश्रेमेहतौजसः ॥ ४८ ॥ ततोयष्टिप्रहरणादस्यवस्तेसहस्रशः ॥ अभ्यधावंतदृष्णीनांतंजनंलोम्रहारिणः ॥
॥ ४९ ॥ महतासिंहनादेनत्रासयंतःपृथग्जनं ॥ अभिपेतुर्वधार्थंतेकालपर्यायचोदिताः ॥ ५० ॥ ततोनिवृत्तःकौंतेयःसहसासपदानुगः ॥ उवाचतान्महाबाहु
र्जुनःप्रहसन्निव ॥ ५१ ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञायदिजीवितुमिच्छथ ॥ इदानींशरनिभिन्नाःशोचध्वंनिहतामया ॥ ५२ ॥ तथोक्तास्तेनवीरेणकदर्थीकृत्यतद्व
चः ॥ अभिपेतुर्जनंमूढावार्यमाणाःपुनःपुनः ॥ ५३ ॥ ततोर्जुनोधनुर्दिव्यंगांडीवमजरंमहत् ॥ आरोपयितुमारेभेयत्नादिवकथंचन ॥ ५४ ॥ चकारसज्जंरुच्छ्रेण
संभ्रमेतुमुलेसति ॥ चिंतयामासशस्त्राणिनचसस्मारतान्यपि ॥ ५५ ॥ वैकृत्यंतन्महदृष्ट्वाभुजवीर्यंतथायुधि ॥ दिव्यानांचमहास्त्राणांविनशाद्वीडितोऽभवत्
॥ ५६ ॥ दृष्ट्वायोधाश्वतेसर्वेगजाश्वरथयोधिनः ॥ नशेकुरावर्तयितुंद्रियमाणंचतंजनं ॥ ५७ ॥ कलत्रस्यबहुत्वाद्विसंपतत्सुततस्ततः ॥ प्रयत्नमकरोत्पार्थोज
नस्यपरिरक्षणे ॥ ५८ ॥ मिषतांसर्वयोधानांततस्ताःप्रमदोत्तमाः ॥ समंततोवरुथ्यंतकामाच्चान्याःप्रवव्रजुः ॥ ५९ ॥ ततोगांडीवनिर्मुक्तैःशरैःपार्थोधनंजयः ॥
जघानदस्यून्सोद्वेगोदृष्ट्वाभृत्यैःसहस्रशः ॥ ६० ॥ क्षणेनतस्यतेराजन्क्षयंजग्मुरजिह्मगाः ॥ अक्षयाहिपुराभूत्वाक्षीणाःक्षतजभोजनाः ॥ ६१ ॥ सशरक्षय
मासाद्यदुःखशोकसमाहतः ॥ धनुष्कोट्यातदादस्यून्वधीत्याकशासनिः ॥ ६२ ॥ प्रेक्षतस्त्वेवपार्थस्यदृष्ट्वायंधकवरस्त्रियः ॥ जग्मुरादायतेम्लेच्छाःसमंताज्ज
नमेजय ॥ ६३ ॥ धनंजयस्तुदैवंतन्मनसाचिंतयत्प्रभुः ॥ दुःखशोकसमाविष्टोनिःश्वासपरमोभवत् ॥ ६४ ॥ अस्त्राणांचप्रणाशेनबाहुवीर्यस्यसंक्षयात् ॥ धनुषश्चा
विधेयत्वाच्छराणांसंक्षयेणच ॥ ६५ ॥ बभूवविमनाःपार्थोदैवमित्यनुचिंतयन् ॥ न्यवर्ततततोराजन्नेदमस्तीतिचाब्रवीत् ॥ ६६ ॥ ततःशेषंसमादायकलत्र
स्यमहामतिः ॥ हतभूयिष्ठरत्नस्यकुरुक्षेत्रमवातरत् ॥ ६७ ॥